

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.6.2017
COM(2017) 355 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om översynen av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke

{SWD(2017) 252 final}
{SWD(2017) 253 final}

1. Rapportens syfte

EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och EU-miljömärket ingår i EU:s politiska ramverk för hållbar konsumtion och produktion. EU-miljömärket skapades 1992 och Emas 1995. Båda lanserades på nytt 2008 som ett led i meddelandet om handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik¹. Syftet med EU-miljömärket är ”att främja produkter som har reducerad miljöpåverkan under hela sin livscykel och att förse konsumenterna med noggrann, icke vilseledande och vetenskapligt grundad information om produkters miljöpåverkan”. Syftet med Emas är ”att främja en ständig förbättring av organisationers miljöprestanda genom att organisationerna inför och tillämpar ett miljöledningssystem, att dessa systems prestanda regelbundet utvärderas på ett systematiskt och objektivt sätt, att det informeras om miljöprestanda, att det förs en öppen dialog med allmänheten och andra intressenter och att de anställda i organisationerna engageras aktivt, samt lämplig fortbildning.”

I artikel 14 i förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke² (nedan kallad *EU-miljömärkesförordningen*) fastställs att kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av EU-miljömärkesprogrammet, och även fastställa faktorer som kan ligga till grund för en eventuell översyn av programmet.

I artikel 47 i förordning (EG) nr 1221/2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas)³ (nedan kallad *Emas-förordningen*) fastställs att kommissionen ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med information om de åtgärder som vidtagits enligt detta kapitel (kapitel VIII) liksom information som kommissionen erhållit från medlemsstaterna i enlighet med artikel 41. I artikel 50 i Emas-förordningen anges att kommissionen ska se över Emas mot bakgrund av erfarenheterna från dess tillämpning och mot bakgrund av internationell utveckling. Kommissionen ska beakta de rapporter som lämnas till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 47.

Denna kommissionsrapport och dess bilagor uppfyller ovannämnda krav. I rapporten och bilagorna redovisas dessutom resultaten från den kontroll av ändamålsenligheten som har genomförts inom ramen för Europeiska kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet⁴). Refit-programmets syfte med kontrollen av ändamålsenlighet är att ta reda på hur effektiva förordningarna är när det gäller att uppnå de avsedda fördelarna för medborgare, företag och samhället i stort.

Emas och EU-miljömärket ingår i det produktpolitiska ramverk som presenteras i 2008 års meddelande om handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik⁵. I det sjunde miljöhandlingsprogrammet⁶ framhölls senare att ett politiskt ramverk krävs som skickar lämpligare signaler till producenter och konsumenter om att de

¹ KOM(2008) 397.

² [Förordning \(EG\) nr 66/2010.](#)

³ [Förordning \(EG\) nr 1221/2009.](#)

⁴ COM(2012) 746.

⁵ KOM(2008) 397.

⁶ [Beslut nr 1386/2013/EU.](#)

måste främja resurseffektivitet och kretsloppssamhället, och i meddelandet om handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁷ framhölls att insatser behövs på såväl produktions- som konsumtionssidan för att stödja en lyckad övergång till en cirkulär ekonomi – däribland bättre användning av Emas och EU-miljömärket. Samtidigt är förordningarna i högsta grad relevanta när det gäller att genomföra FN:s Agenda 2030 och dess 17 mål för hållbar utveckling, framför allt mål 12 om att ”främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster”.

Förutom att uppfylla miljömål har Emas och EU-miljömärket potential att stödja ekonomiska mål. Exempelvis kan företag, inklusive små och medelstora företag som deltar i Emas, förbättra sitt ekonomiska resultat och sin konkurrenskraft genom att öka sin resurseffektivitet. Om Emas och EU-miljömärket används i stor skala och på rätt sätt kan de stimulera innovation och verkligen förändra marknaden.

I denna rapport görs en utvärdering av hur effektiva Emas och EU-miljömärket har varit i detta sammanhang.

2. Bedömning av relevans, ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och europeiskt mervärde

År 2013 åtog sig kommissionen att kontrollera hur ändamålsenliga förordningarna om EU miljömärket och Emas är. I enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning undersökte man vid ändamålsenlighetskontrollen de båda programmens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och deras europeiska mervärde. Vid kontrollen fästes även särskild vikt vid att ta reda på hur effektiva förordningarna är när det gäller att uppnå de avsedda fördelarna för medborgare, företag och samhället i stort.

Till stöd för ändamålsenlighetskontrollen gjordes två separata utvärderingar⁸ med bidrag från intressenter, däribland ett öppet offentligt samråd om EU-miljömärket och ett riktat samråd med berörda intressenter om Emas. Samrådet med intressenter var särskilt viktigt eftersom ändamålsenlighetskontrollens omfattning i viss mån begränsades av att programmen är frivilliga och att det saknas uppgifter för att bedöma programmens effekt. Avsaknaden av en gemensamt överenskommen metod för att bedöma och sätta upp riktmärken för organisationers och produkters miljöprestanda innebär också att det inte går att göra systematiska jämförelser mellan de produkter och organisationer som ingår i programmen och sådana som inte gör detta. I förordningarna angavs dessutom inte några tydliga mål för utnyttjandet av programmen och därför är det svårt att göra en kvantitativ bedömning av om programmen har motsvarat förväntningarna eller inte.

Ändamålsenlighetskontrollen har dock gjort det möjligt att bedöma programmens funktionssätt och resultat, och möjliggjort slutsatser om vad som fungerar bra och/eller mindre bra.

⁷ COM(2015) 614.

⁸ *Final Report Supporting the Evaluation of the Implementation of EMAS* (juni 2015), Adelphi and S. Anna School of Advanced Studies.

Project to Support the Evaluation of the Implementation of the EU Ecolabel Regulation (april 2015), Ricardo Energy & Environment.

Genom ändamålsenlighetskontrollen kan man undersöka hur väl förordningarna uppfyller sina mål. De viktigaste slutsatserna är att förordningarna

- ☐ bidrar till att minska konsumtionens och produktionens miljöpåverkan (*allmänt mål*),
- ☐ bidrar till att främja organisationers ständiga förbättring av miljöprestanda och till att främja produkter som har reducerad miljöpåverkan (*specifikt mål*) genom EU-miljömärkeskriterierna och genom de förbättringar på miljöområdet som har konstaterats i Emas-organisationer (*operativt mål*).

Följande kan dock sägas om ovannämnda bidrag:

- ☐ Bidraget begränsas avsevärt av att producenter och organisationer inte utnyttjar Emas och EU-miljömärket i någon större utsträckning (*operativt mål*), vilket i hög grad beror på att externa intressenter däribland affärspartner, konsumenter men även myndigheter har begränsad kännedom om programmen, något som resulterar i att deltagandet ger begränsade marknadsfördelar och administrativa/lagstiftningsmässiga fördelar. En annan orsak är att EU:s industri ibland kan ha svårt att uppfylla deltagandekriterierna.
- ☐ Bidraget är begränsat i förhållande till den stora utmaning som ligger i att minska konsumtionens och produktionens totala miljöpåverkan.

Trots dessa begränsningar är förordningarna fortfarande **relevanta** som en del av ett paket med EU-politiska åtgärder för att tillgodose ett ökat behov av att förändra de nuvarande konsumtions- och produktionsmönstren, vilket återspeglas i de befintliga strategiska politiska målen, däribland Europa 2020-strategin⁹, färdplanen för ett resurseffektivt Europa¹⁰, det sjunde miljöhandlingsprogrammet¹¹ och EU-handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹². Bland EU:s politiska verktyg är Emas och EU-miljömärket (tillsammans med miljöanpassad upphandling) unika eftersom målet är att hantera en produkts miljöpåverkan under hela dess livscykel. Detta innebär den allt större miljöpåverkan som europeisk konsumtion ger upphov till i utomeuropeiska länder, som ofta tillverkar produkter och material och sedan exporterar dessa till EU. Det finns frågetecken kring Emas framtida relevans eftersom ISO 14001, som sågs över 2015, har övertagit många av, om än inte alla, de viktigaste beståndsdelarna i Emas.

Förordningarna har varit **delvis effektiva** eftersom de säkerställer följande:

- ☐ Bättre miljöprestanda för EU-miljömärkta produkter. Det kvantitativa riktmärket för miljöprestanda i världsklass (miljöprestanda som motsvarar de bästa 10–20 procenten av produkterna på marknaden) kan inte kontrolleras eftersom man inte har enats om jämförelsemetod och eftersom det saknas fullständiga uppgifter. I vissa fall, när giltigheten av EU:s miljömärkeskriterier utvidgas utan att det görs någon ingående

⁹ KOM(2010) 2020 slutlig.

¹⁰ KOM(2011) 571 slutlig.

¹¹ Beslut nr 1386/2013/EU.

¹² COM(2015) 614 final.

analys av hur marknadssituationen har utvecklats, är EU-miljömärket kanske dessutom inte längre ett tecken på miljöprestanda i världsklass.

- Förbättrad miljöprestanda hos Emas-certifierade organisationer för de flesta kärnindikatorerna, däribland energi, vatten och koldioxidutsläpp. När det gäller kärnindikatorerna avfall och material är bilden mer varierad. Mer än 75 % av de Emas-registrerade företagen uppvisar ett positivt resultat när det gäller avfalls- och materialpåverkan men ett negativt genomsnittsresultat utifrån ett urval rapporter om kärnindikatorerna. Undersökningar visar att Emas i regel förbättrar miljöprestandan mer än ISO 14001¹³.

Instrumentens samlade ändamålsenlighet begränsas dock av att de endast utnyttjas i begränsad skala:

- Emas och EU-miljömärket utnyttjas inte tillräckligt för att verkligen förändra de allmänna konsumtions- och produktionsmönstren, och på så sätt ge upphov till betydande miljöfördelar för andra än bara de företag och organisationer som beslutar sig för att delta i programmen. Det begränsade utnyttjandet av förordningarna kan kopplas till bristande kännedom och erkännande på marknaden, bristande erkännande inom offentlig politik samt efterlevnads- och kontrollkostnader.

När det gäller EU-miljömärket påverkar faktorer som bristande marknadsföring på alla nivåer, kommissionen, medlemsstaterna och (frivilliga aktiviteter) från företagets sida, de många och hårda krav som måste uppfyllas och svårigheten att efterleva artikel 6.6 om förbud mot användning av miljöfarliga ämnen. Dessutom finns det stora skillnader i hur mycket förordningarna utnyttjas för olika produkttyper. För många produktgrupper utnyttjas förordningarna inte alls – eller endast marginellt. Detta visar dels att det finns hinder för vissa produktgrupper, dels att det saknas ett strategiskt tillvägagångssätt för att välja ut de grupper som man ska utarbeta/se över kriterier för.

När det gäller Emas finns dessutom följande hinder: bristande införlivande i offentlig politik i form av incitament och lättnader från andra regelkrav (regellättnader), bristande marknadsföring, åter på alla nivåer, samt förefintligheten av ett globalt erkänt och mindre krävande (vad gäller rapportering/kontroll) miljöledningssystem (ISO 14001) som är marknadsledande.

Programmets ändamålsenlighet varierar mellan medlemsstaterna. Vissa medlemsstater utnyttjar dem inte alls, medan andra uppvisar bättre resultat. Tyskland och Spanien har t.ex. 1 882 respektive 1 289 Emas-registrerade anläggningar, medan det finns 555 registrerade EU-miljömärkeslicenser i Frankrike och 359 i Italien. Skillnaderna beror framför allt på hur stora resurser som medlemsstaterna har investerat samt på vilka initiativ som tas för att integrera instrumenten i den allmänna miljöpolitiken. Att koppla ihop Emas med miljöinspektionsbestämmelser skulle kunna t.ex. ge incitament att anta Emas och få

¹³ Remas Study (2006), *Linking environmental management and performance* samt Testa m.fl. (2014) *EMAS and ISO 14001: the differences in effectively improving environmental performance*. I: *Journal of Cleaner Production* 68:1, s. 165-173.

regellättnader¹⁴. På samma sätt skulle man kunna skapa incitament att använda miljömärkningen genom att koppla denna till miljöanpassad upphandling.

På grundval av dagens begränsade data om kostnader och nytta går det inte att besvara frågan om effektivitet. Vissa belägg finns som kopplar samman investeringar (kostnader) med de effekter som uppstår samt som regel ligger uppskattningarna rörande kostnaderna för att driva programmet på en relativt låg nivå.

- ☐ Kommissionens genomsnittliga administrationskostnader (dvs. kostnader utom personalutgifterna) uppskattas till cirka 500 000 euro om året för Emas och 1 100 000 euro om året för EU-miljömärket. Kostnaderna täcker utgifterna för ett system med 33 produktgrupper, 2 000 licenser och 44 000 produkter för EU-miljömärket och 4 000 organisationer och 7 500 anläggningar för Emas.
- ☐ De stora skillnaderna i medlemsstaternas ansträngningar för att genomföra förordningarna vittnar om att medlemsstaterna gör olika bedömningar av förhållandet mellan programmets kostnader och nytta. Eftersom programmen är frivilliga kan de inte anses medföra en oproportionerlig börda för medlemsstaterna, företagen eller organisationerna, vilka bara investerar i programmen i den utsträckning de anser att det gagnar dem. Låg investeringsgrad leder emellertid även till lågt utnyttjande och begränsad effekt.
- ☐ För vissa Emas-registrerade organisationer – särskilt sådana som sysslar med energiproduktion – kan energieffektivitetsåtgärder ge stora besparingar (enligt utvärderingsstudien uppgår besparingarna till cirka 1,3 miljarder euro för alla Emas-registrerade organisationer på två år).

Ändamålsenligheten minskar emellertid i följande fall:

- ☐ När efterlevnads- och kontrollkostnaderna för enskilda företag och organisationer inte uppväger fördelarna och producenter och organisationer ser ett minskat värde i och avskräcks från att delta i programmen. Denna effekt är starkare för små aktörer. Det låga utnyttjandet av Emas jämfört med ISO 14001 visar också att organisationer uppfattar förhållandet mellan de båda programmets kostnader och nytta på olika sätt.
- ☐ När programmen inte alls eller endast i liten utsträckning utnyttjas för vissa produktgrupper. För flera produktgrupper utnyttjas EU-miljömärket inte alls eller endast marginellt, vilket tyder på att marknaden är omogen och/eller att den administrativa bördan eller kostnaden för att kontrollera efterlevnaden av en viss uppsättning kriterier är för stor och utgör ett hinder för deltagande.

Båda programmen anses **i stort sett vara samstämmiga** med och komplettera annan relevant EU-politik kopplad till hållbar konsumtion och produktion. Utvärderingen pekar emellertid på problem beträffande följande behov:

- ☐ Behovet av att ytterligare undersöka synergieffekterna med EU-politiken för att bättre kunna utnyttja de möjligheter som EU-miljömärket och/eller Emas innebär, däribland

¹⁴ Med regellättnader avses att utnyttjandet av Emas ger färre och enklare regler och minskad administrativ börda (t.ex. hur ofta miljöinspektioner ska genomföras, snabbspärförfaranden, lägre avgifter eller skatter etc.).

handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, direktivet om otillbörliga affärsmetoder, direktivet om offentlig upphandling och direktivet om industriutsläpp.

När det gäller samstämmigheten mellan de båda programmen visar utvärderingen att de kompletterar varandra och är inriktade på olika mål. En viss överlappning kan dock förekomma när både Emas och EU-miljömärket avser specifika tjänstesektorer – t.ex. turism och camping. I detta fall bör man undvika att skapa förvirring för konsumenterna som kan grunda sina val på båda programmen.

Det europeiska mervärde som programmen har gett upphov till är ojämnt fördelat. Förordningarnas **europeiska mervärde** begränsas av att programmen är frivilliga. Mervärdet uppstår genom ett ramverk med harmoniserade regler och förfaranden på den inre marknaden, vilket skapar trovärdighet och öppenhet i samband med miljökraven och kan stödja handeln inom EU. Ramverket ger information om produkters och organisationers miljöprestanda och möjliggör integrering med och anpassning till annan EU-politik. På så sätt stöder ramverket producenter och organisationer som är villiga att göra mer än att bara vidta de obligatoriska åtgärderna. Detta inbegriper särskilt små och medelstora företag som inte själva har kapacitet att bygga upp egna system.

Det har inte gått att göra någon fullständig bedömning av förhållandet mellan kostnader och nytta. Instrumenten tillämpas emellertid inom ramen för allmänhetens stöd för hållbar produktion och konsumtion. I en Eurobarometerundersökning uppgav 77 % av de tillfrågade EU-medborgarna att de är villiga att betala mer för miljövänliga produkter om de känner att de kan lita på de krav som ställs. Även om det mest var sådana som redan var aktivt engagerade på området som deltog i det offentliga samrådet om dessa instrument var dessa personer i regel även positivt inställda till instrumenten. Av EU-miljömärkesintressenterna tyckte t.ex. 79 % att EU-miljömärket var ett värdefullt verktyg för att underlätta ett större utnyttjande och fri omsättning av gröna produkter i hela Europa och 95 % ville behålla märkningen i dess nuvarande form eller med vissa ändringar. Samtidigt tyckte mer än 70 % av de undersökta Emas-organisationerna att de hade förbättrat eller kraftigt förbättrat sina resultat i fråga om energieffektivitet, materialanvändning, vattenförbrukning och avfallsproduktion.

Emas utnyttjas betydligt mindre än ISO 14001. Utvärderingen visar emellertid att Emas-registrerade företag uppvisar lika bra eller bättre resultat än ISO 14001-organisationer i fråga om miljöprestanda samt att de specifika Emas-kraven på öppen rapportering och myndighetskontroll (som inte krävs i ISO 14001) ger högre trovärdighet och gör det lättare att integrera programmet i miljöpolitiken. Detta bekräftas av erfarenheterna från flera EU-medlemsstater som aktivt har eftersträvat detta.

Eftersom programmen ännu inte utnyttjas i någon större skala runt om i Europa är det svårt att påvisa ett europeiskt mervärde som sträcker sig längre än till miljöförbättringar för de produkter, tjänster och organisationer som ingår i dessa. Framför allt har effekten av Emas påverkats negativt av konkurrensen med ISO 14001, som är ett globalt erkänt alternativ till Emas. Trots det har interaktionen mellan de båda programmen varit konstruktiv, och Emas har inspirerat till ny och bättre utveckling inom den globala ISO 14001-standarden, vilket har fört denna närmare Emas. Det finns dock fortfarande stora skillnader. Till skillnad från ISO 14001 finns det en efterlevnads- och rapporteringsplattform i Emas som ger allmänheten och myndigheter insyn i den organisatoriska miljöprestandan. Tack vare denna plattform blir det även lättare för myndigheterna att identifiera vilka organisationer som uppvisar bäst resultat,

att utveckla stödåtgärder och att minska den administrativa bördan. Detta beror på att myndigheter och andra tredje parter till skillnad från när de tillämpar ISO-standarder ges tillgång till och åläggs att godkänna information om miljöprestanda och regelbaserad, vilket ger tillräckligt mycket säkerhet för att man ska kunna minska andra regelkrav.

3. Slutsatser

EU:s miljömärke och om Emas är en del av ett större paket av politiska instrument som bidrar till den cirkulära ekonomin. Kontrollen av ändamålsenligheten (en utvärdering samt samråd med intressenter) bekräftar den användbara – men dock begränsade – roll som programmen har som frivilliga instrument för näringslivet, som underlättar övergången till en cirkulär ekonomi och ger information om produkters och organisationers miljöprestanda till konsumenter och till företagen i deras transaktioner sinsemellan.

Resultaten av kontrollen av ändamålsenligheten visar att utnyttjandet av programmen skulle kunna förbättras och effektiviseras. Genom detta fastställs klara gränser för de båda instrumenten med tanke på deras frivilliga karaktär och den begränsade utnyttjandegraden för ett antal produktgrupper och den bristande kännedomen om de två programmen. En mer fokuserad strategi behövs för att maximera effekterna ute på fältet.

Kommissionen kommer därför att förbättra genomförandet av **förordningen om EU:s miljömärke** och mer inrikta den på att skapa större kumulativa effekter genom följande åtgärder:

- Ta fram en mer strategisk metod för EU-miljömärket, som skulle innefatta följande:
 - Definieringen av produktgrupperna, bl.a. enhetliga kriterier för urvalet av produkter samt för slopande, ändring och förlängning av befintliga kriterier för varje produktgrupp, knuten till de befintliga kriterierna utnyttjandegrad. I en mer målinriktad strategi ingår även gruppering av relaterade produktgrupper när så är lämpligt (t.ex. olika pappersrelaterade produkter med stor potential, t.ex. tidningspapper och mjukpapper).
 - Slopande av följande produktgrupper: vattentoaletter och urinoarer, sanitetsarmatur och bildutrustning, eftersom dessa produktkategorier används i begränsad omfattning.
 - Fastställande av särskilda operativa mål och lämplig övervakning.
 - En kommunikationsstrategi i förhållande både till producenter och till konsumenter, varvid målgrupper fastställs liksom ansvarsfördelningen i fråga om säljfrämjande verksamhet som sköts tillsammans med medlemsstaterna, näringslivsdeltagarna och relevanta informationsförmedlare, i enlighet med de tio prioriteringarna, bl.a. agendan för sysselsättning och tillväxt.

- ☐ Undersöka alternativ för att minska den administrativa bördan och kontrollkostnaderna genom att förenkla samrådsförfarandet och utarbeta ett praktiskt tillvägagångssätt för genomförandet av artikel 6.6 och 6.7.
- ☐ Alternativ och bästa metoder för att öka EU-miljömärkets roll i offentlig upphandling samt ett riktmärke för miljöprestanda i världsklass.
- ☐ Genomföra vissa förberedande studier av produktgrupper gemensamt för verktyg avsedda för miljöanpassad offentlig upphandling, ekodesign, energimärkning och miljömärket. Detta kommer att innebära besparingar och förebygga inkonsekvenser mellan studier om olika verktyg som beställs av olika generaldirektorat.
- ☐ Förbättrad samstämmighet och integrering mellan EU:s miljömärke och nuvarande nationella och regionala märkningar

När det gäller **EMAS-förordningen** och de blandade resultaten från kontrollen av ändamålsenligheten kommer medlemsstaternas engagemang och stöd för programmet att vara en avgörande faktor för fortsättningen av programmet. Kommissionen kommer därför under 2017 att be medlemsstaterna bekräfta sitt åtagande när det gäller:

- 1) fortsättningen av programmet och
- 2) genomförandet av åtgärder som stöder ett bättre utnyttjande.

Beroende på medlemsstaternas stöd kommer kommissionen att utarbeta insatser som ytterligare ska öka programmets mervärde:

- ☐ Skapa ytterligare möjligheter, i samarbete med medlemsstaterna, att använda Emas som ett verktyg för att minska den administrativa bördan och ge regellättnader. Potentialen att använda verktyget som ett sätt att minska den administrativa bördan genom fler regellättnader är fortfarande stor och har utnyttjats i olika hög grad i de olika medlemsstater.
- ☐ Utnyttja den kontroll av efterlevnad och insyn som krävs enligt Emas för att göra det lättare att genomföra miljöpolitiken på områden som energi, luftutsläpp, biologisk mångfald, vatten- eller avfallshantering.
- ☐ Undersöka hur genomförandet av Emas kan integreras bättre i genomförandet av den gröna handlingsplanen för små och medelstora företag¹⁵.
- ☐ Utarbeta en tydlig kommunikationsstrategi, bl.a. fastställa målgrupper och ansvarsfördelningen för säljfrämjande verksamhet som sköts tillsammans med medlemsstaterna, näringslivsdeltagarna och relevanta informationsförmedlare, i enlighet med de tio prioriteringarna, bl.a. agendan för sysselsättning och tillväxt.

¹⁵ KOM(2014) 440.

- ☐ Främja europeiska företag med inriktning på de ledande företagen och konkurrensfördelar i samarbete med medlemsstaterna med Emas som ”premium”-programmet på miljöledningsområdet.
- ☐ Ta hänsyn till utvecklingen av ISO-standard 14001 år 2015 och samverkan mellan den reviderade standarden och Emas.
- ☐ Ta efter de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit och som har lett till ett betydande antal Emas-registreringar och som lyfts fram som bästa praxis.
- ☐ Säkerställa effektiva rapporteringskanaler från organisationerna till myndigheterna så att Emas-kontrollerad miljöprestanda och regelefterlevnad kan användas för att underlätta genomförandet av annan miljöpolitik.